

INSTRUMENTOZNAWSTWO PRAKTYCZNE

Nazwa przedmiotu

Wydział Dyrygentury, Jazzu,
Muzyki Kościelnej i Edukacji Muzycznej

Nazwa jednostki realizującej przedmiot

program studiów

Dyrygentura

Kierunek

Dyrygentura
symfoniczno - operowa

Specjalność

-

Specjalizacja

stacjonarne	pierwszego stopnia	obowiązkowy	wykład	zbiorowe	zajęcia w pomieszczeniu dydaktycznym AMFN
Forma studiów	Poziom studiów	Status przedmiotu	Forma przeprowadzenia zajęć		Tryb realizacji

ROK I		ROK II		ROK III	
sem. I	sem. II	sem. I	sem. II	sem. I	sem. II
☒	☒	☒	☒	☐	☐
ZO	ZO	ZO	ZO	Wybór z listy.	Wybór z listy.
ECTS					
1	1	1	1		

Liczba godzin kontaktowych z pedagogiem

60

Liczba godzin indywidualnej pracy studenta

60

punkty ECTS

4

Forma zaliczenia: Z – zaliczenie bez oceny I ZO – zaliczenie z oceną I E – egzamin

Koordinator przedmiotu dr Szymon Stec

Prowadzący przedmiot dr Szymon Stec

s.stec@amfn.pl

Metody kształcenia

- wykład problemowy
- wykład z prezentacją multimedialną wybranych zagadnień
- analiza przypadków
- aktywizacja („burza mózgów”, metoda „śniegowej kuli”)
- prezentacja nagrań

Metody weryfikacji efektów uczenia się

- kolokwium ustne
- kolokwium pisemne
- realizacja zleconego zadania

CELE PRZEDMIOTU

Celem przedmiotu jest rozszerzenie wiedzy na temat instrumentów orkiestrowych, obejmującej ich historię, typologię, szczegóły budowy, zagadnienia interpretacyjne oraz wykonawcze, w tym współczesne techniki wykonawcze. Zajęcia mają również wspierać rozwój wewnętrznej wrażliwości na barwę dźwięku i różnorodność kolorystyki instrumentalnej

WYMAGANIA WSTĘPNE

Od studenta oczekuje się ogólnej wiedzy muzycznej obejmującej historię muzyki oraz zasady muzyki na poziomie odpowiadającym dyplomowi szkoły muzycznej II stopnia. Wymagana jest również podstawowa orientacja w zakresie instrumentarium orkiestrowego, w tym znajomość budowy instrumentów, ich skali, transpozycji oraz podstawowych technik artykulacyjnych.

TREŚCI PROGRAMOWE**semestr I**

- budowa i typologia instrumentów smyczkowych (skrzypce, altówka, wiolonczela, kontrabas);
- specyfika instrumentów: skale, rejestry i układ strun, rodzaje artykulacji i sposoby wykonawstwa (*legato, détaché, spiccato, col legno, sul ponticello, sul tasto* itd.);
- możliwości wyrazowe grupy smyczkowej;
- rola sekcji smyczkowej w orkiestrze – zależności wewnętrzne i z innymi grupami;
- problemy wykonawcze w kontekście pracy zespołowej;
- analiza fragmentów partytur wraz z omówieniem;
- współczesne techniki wykonawcze;
- sposób prowadzenia prób i komunikacji z zespołem smyczkowym – praktyczne wskazówki.

Podstawowe kryteria oceny (semestr I)

Ocenie podlega znajomość budowy, skali i technik gry instrumentów smyczkowych oraz umiejętność analizy ich funkcji w partyturze. Istotna jest też umiejętność formułowania trafnych uwag dyrygenckich, rozumienie specyfiki sekcji. Ocenie podlega również aktywność oraz przygotowanie do zajęć. Kolokwium.

semestr II

- budowa, podział i zasada działania instrumentów dętych drewnianych;
- specyfika instrumentów: skale, rejestry i charakterystyka poszczególnych instrumentów, specyfika artykulacji;
- odmiany instrumentów dętych drewnianych;

- transpozycja i zapisy partii;
- problemy techniczne i ich wpływ na grę zespołową;
- analiza wybranych fragmentów partytur wraz z omówieniem;
- integracja instrumentów dętych drewnianych z innymi sekcjami – dynamika, frazowanie, współpraca z innymi sekcjami;
- współczesne techniki wykonawcze;
- sposób prowadzenia prób i komunikacji z sekcją dętą drewnianą – praktyczne wskazówki.

Podstawowe kryteria oceny (semestr II)

Ocenie podlega znajomość budowy, skal, transpozycji i artykulacji instrumentów dętych drewnianych, umiejętność rozpoznawania problemów wykonawczych oraz analizowania partytur z ich udziałem. Istotna jest też umiejętność formułowania trafnych uwag dyrygenckich, rozumienie specyfiki sekcji. Ocenie podlega również aktywność oraz przygotowanie do zajęć. Kolokwium

semestr III

- budowa i typologia instrumentów blaszanych;
- specyfika instrumentów: skale, rejestry, transpozycja, intonacja, techniki artykulacyjne, emisja dźwięku;
- możliwości wyrazowe sekcji blaszanej – rola w kształtowaniu ekspresji;
- rola sekcji dętej blaszanej w orkiestrze, współpraca z innymi sekcjami;
- problemy wykonawcze w kontekście pracy zespołowej – intonacja, frazowanie, planowanie oddechów, reakcje na gest dyrygenta; sposoby pracy z sekcją;
- analiza fragmentów partytur wraz z omówieniem;
- współczesne techniki wykonawcze;
- sposób prowadzenia prób i komunikacji z zespołem blaszanym – praktyczne wskazówki.

podstawowe kryteria oceny (semestr III)

Ocenie podlega znajomość budowy, skal, transpozycji i artykulacji instrumentów dętych blaszanych, umiejętność rozpoznawania problemów wykonawczych oraz analizowania partytur z ich udziałem. Istotna jest też umiejętność formułowania trafnych uwag dyrygenckich, rozumienie specyfiki sekcji. Ocenie podlega również aktywność oraz przygotowanie do zajęć. Kolokwium.

semestr IV

- harfa - ze szczególnym uwzględnieniem budowy, typologii oraz technik wykonawczych. Zakres brzmieniowy, skala, artykulacja i specyficzne możliwości instrumentów – zarówno w ujęciu tradycyjnym, jak i współczesnym.
- budowa i typologia instrumentów perkusyjnych – podział na instrumenty o wysokości określonej i nieokreślonej;
- skale, rejestry, artykulacja i techniki wykonawcze;
- rola perkusji w orkiestrze – funkcje rytmiczne, kolorystyczne, dramatyczne; współpraca z innymi sekcjami instrumentów;
- problemy wykonawcze w grze zespołowej;
- analiza fragmentów partytur wraz z omówieniem;
- współczesne techniki wykonawcze;
- komunikacja z grupą perkusyjną – wskazówki praktyczne

podstawowe kryteria oceny (semestr IV)

Ocenie podlega znajomość typologii, technik i specyfiki wykonawczej instrumentów perkusyjnych oraz harfy, zdolność identyfikacji ich funkcji w orkiestrze i właściwej komunikacji dyrygenta. Liczy się też umiejętność analizy zapisu partyturowego oraz aktywność na zajęciach. Kolokwium

Kategorie efektów	EFEKT UCZENIA SIĘ	Kod efektu
Wiedza	posiada podstawową wiedzę dotyczącą budowy instrumentów i ich strojenia oraz zasad prawidłowej emisji głosu	P6_D_W10
Umiejętności	posiada umiejętność rozumienia i kontrolowania struktur rytmicznych i metrycznych oraz aspektów dotyczących aplikatury, smyczkowania, pedalizacji, frazowania, struktury harmonicznego itp. opracowywanych utworów	P6_D_U10
Kompetencje społeczne	umie posługiwać się fachową terminologią z zakresu dziedziny muzyki	P6_D_K14

LITERATURA PODSTAWOWA

- Mieczysław Drobner, *Instrumentoznawstwo i akustyka*, Warszawa 1956.
- Kazimierz Guzowski, *Podstawowe zagadnienia instrumentacji*, Gdańsk 1976.
- Józef Pawłowski, *Podstawy instrumentacji*, Warszawa 1959.
- Mikołaj A. Rimski-Korsakow, *Zasady instrumentacji*, Kraków 1953.
- Witold Szalonek, *O nie wykorzystanych walorach sonorystycznych instrumentów dętych drewnianych*, (Res Facta 7).
- Bruno Bartolozzi, *Nowe brzmienia instrumentów dętych drewnianych*, (Res Facta 8).
- Włodzimierz Kotoński, *Leksykon współczesnej perkusji*.
- Kazimierz Sikorski, *Instrumentoznawstwo*.
- R. J. Miller, *Contemporary Orchestration*, Nowy Jork, 2015

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA

- Hector Berlioz, *Grand Traité d'Instrumentation et 3 d'Orchestration Modernes*, Paryż 1844.
- Adolf Bernhard Marx, *Die Lehre von der musikalischen Komposition (praktisch theoretisch)*, tom IV, Berlin 1852.
- Hector Berlioz, Richard Strauss - *Instrumentationslehre*, 1904.
- Alfredo Casella, *Die Technik des modernen Orchesters*, Mediolan 1950

BIBLIOTEKI WIRTUALNE I ZASOBY ON-LINE (opcjonalnie)

Data modyfikacji	Wprowadź datę	Autor modyfikacji	
------------------	---------------	-------------------	--

Czego dotyczy modyfikacja

czcionka Calibri, rozmiar 11, używać punktów (jeśli potrzeba)